

ורדה להב VARDA LAHAV

בית
אהרון

בית אהרון כהנא BEIT AHARON KAHANA

רח' רוקח 147, רמת-גן טל: 03-7523348

- 1945 - Born, Ramat Rachel
Lives and works in Ein Carmel
1977 - Studies at Bezalel Academy of Art,
Dept. Ceramic Design
1981 - Studies at Haifa University

- 1945 - נולדה ברמת-רחל
חיה ויוצרת בעין-כרמל
1977 - בצלאל אקדמיה לאמנות
מחלקה לעיצוב קרמי
1981 - אוניברסיטת חיפה

GROUP EXHIBITIONS

- 1990 - Biennale, Be'er Sheva
1991 - "Ceramic Art - West Germany-Israel",
Ha-Kikar Gallery, Jaffa
1993 - Uri Rami House, Ashdot Ya'akov Museum
1993 - "Rako", 330 Gallery, Tel Aviv
1994 - "Ceramics Israel", Art Focus, Museum of the
Negev, Be'er Sheva
- Travelling Exhibition, USA

ONE - MAN SHOWS

- 1993 - Ein Carmel Gallery
1994 - Ein Carmel Gallery

תערוכות קבוצתיות

- 1990 - ביאנלה, באר-שבע
1991 - "אמנות הקרמיקה מזרח-גרמניה-ישראל"
גלריה "הכיכר", יפו
1993 - "בית אורי רמיי", מוזיאון אשדות יעקב
1993 - תערוכת "רקו", גלריה "שלוש שלושים", תל-אביב
1994 - קרמיקה ישראל - "ארת פוקוס",
מוזיאון הנגב, באר-שבע
- תערוכה נודדת, ארה"ב

תערוכות יחיד

- 1993 - גלריה "עין-כרמל"
1994 - גלריה "עין-כרמל"

The Varda Lahav exhibition displays three series of works from the past two years in the medium of ceramics. They are evidence of a process distinguished primarily by the reduction of both concept and form, leading to abstract sculpture. The three series of images, drawn from nature, are groupings representing patterns which may be overlapping each other, following one behind the other, or "whispering" among themselves, attempting to form a bridge between the earth and sky.

Varda Lahav seeks to examine the dialogue between clay and spirit. The sources of her works remain a point of departure alone. Thus, the ostensibly identifiable items must be seen as objects existing only within the fictitious dimension of the work of art, while our imagination latches on to them in order to associate them with a familiar context. The use of such specific images together with the omission of details demonstrates the conceptual determination not to reproduce nature. The order inherent in the cyclical approach, unmeasurable in quantitative terms, represents a precise symbolism choreographed in an enigmatic dance.

The meeting place between medium and concept constitutes a basic starting point for a "Journey" in which one layer follows on the heels of the next in an attempt to rise and return to the earth - an investigation and probing into the space immediately above the earth, a peeling of scab after scab, in a "journey" hitched to the ground. By hinting at nature - leafless trees - the "Cones" series conveys an aura of ritual magic arranged in what appears to be a centered formation. The duplication and placement of the images compel the viewer to see them as a mystical ritualistic grouping. They hold us with a magnetic force as we are seemingly drawn irresistibly in among the duplicated images. These are designed to grow skyward as the essence of the landscape, while beyond them is the infinite upward path, still bound to the symbol of the earth - wheat. The natural symmetry and coloration serve to intensify the force of the primitive and the expressive power of the series. As a symbol of the ritualistic, sinuous and sensual function of the pottery, the clay is molded, link by link, into sculpture.

In the series "Winged," the images are spread out until they become flat. Here we are moving in one direction only, upward, in a dance that has become dance notation. In contrast to the previous journey at ground level, this is a light, airy, unidirectional movement on a skyward journey, like the motion of the wind, creating an aura of the cosmic in pale, ethereal tones of bluish gray.

Ina Aruety - Curator

בתערוכתה של ורדה להב בתחום החומר הקרמי, שלוש סדרות מן השנתיים האחרונות המציגות הליך שעיקרו צימצום רעיוני וצורני כאחד, המביא אל הפיסול המופשט. שלושת סדרות הדימויים שמקורן בטבע, כקבוצות מייצגות דגמים, ספק חופפים זה את זה, ספק עוקבים זה את זה או עומדים "רוחשים" זה לזה ומנסים לקשר בין קרקע לרקיע.

בעבודותיה מנסה ורדה להב לבחון את הדיאלוג שבין החומר לרוח, יצירתה מקיימת את שורשיה כנקודת מוצא בלבד ואת הגופים הניתנים כביכול לזיהוי צריך לראות כעצמים הנעים במימד הפיקטיבי של היצירה שהדימיון נאחז בהם כדי לסווגם בתחום המוכר. הבחירה בדימויים כל-כך ספציפיים והיותו על פרטים, מדגימים את המיצוי הרעיוני של חוסר תעתיק של הטבע והחוקיות שאינה מושגת במדידה והינה טבועה בתפיסה המחזורית-מייצגת מטען צר וסימלי הנע בכוריאוגרפיה מיסתורית.

המיפגש בין החומר לרעיון מהווה נקודת התחלה שורשית של "מסע" עוקב של רובד אחרי רובד, מתוך ניסיון להתרומם ולשוב לאדמה - חיפוש ונבירה אל החלל הקרוב לאדמה, גלד אחר גלד, ב"מסע" רתום לאדמה.

כרמו לטבע, כעצים ללא ענפים, סידרת ה"חרוטים" משדרת אווירת כישוף פולחנית ערוכה במעין מבנה ממורז. הכפלת הדימויים והצבתם מחייבים את הצופה לראות קבוצה מיסטית פולחנית, בעלת כח ממגנט, מעין היסחפות לתוך דימויים מוכפלים. מטרתם לצמוח מעלה כתמצית הנוף שלאחריה מבצבצת ועולה הדרך האינסופית כלפי מעלה ועדיין אינה מתנתקת מסמל האדמה-החיה. הסימטריה והציבעוניות הטיבעית רק מחריפים את האווירה הפרימיטיבית ועוצמתה האכספרטיבית של הסדרה. כסמל לקדרות בהווי פולחני מתפתל חושני, חוליות חוליות, החומר נבנה כפסל.

סידרת ה"פנפים" פרישת הדימויים עד להשטחתם. כאן מניע ציר התנועה לכיוון אחיד. כלפי מעלה הריקוד הופך לכתב תנועה, התרחשות חד כיוונית אוורירית וקלה, במסע כלפי השמיים כמו תנועה ברוח, אווירה קוסמית בעלת ציבעוניות חיוורת, חללית, כחלחלה ואפרורית, בניגוד למסע במצע מפלס האדמה.

אינה ארואטי - אוצרת.

מאי - יוני 1995

יוזמה: הרשות לתרבות ואמנות - עיריית רמת גן. **אוצרות ועיצוב:** אינה ארואטי. **צילום:** אברהם חי אנגלית: שרה קיטאי **הפקה:** פרסום פוקוס.
Initiative: Arts & Culture Authority, Ramat-Gan. **Desing & Curator:** Ina Aruetty. **Photography:** Avraham Hai. **English:** Sara Kitai. **Production:** Focus Adv.